

“भीठे बच्चे- बेहदका बाबाद्वारा सदा सुखको वर्सा लिनु छ, त्यसैले जति पनि कमजोरीहरू छन्, तिनलाई निकालिदेऊ, पढाइ राम्रो सँग पढ र पढाऊ”

प्रश्न:- बाबा समान सेवाको लागि निमित्त बन्न, कुनचाहिँ मुख्य गुण चाहिन्छ?

उत्तर:- सहनशीलताको। देहमा अति मोह राख्नु हुँदैन। योगबलद्वारा काम लिनु छ। जब योगबलद्वारा सबै बिमारीहरू खतम हुन्छन्, तब बाबा समान सेवाको लागि निमित्त बन्न सकिन्छ।

प्रश्न:- कुनचाहिँ महापाप हुनाले बुद्धिको ताला बन्द हुन्छ?

उत्तर:- यदि बाबाको बनेर बाबाको निन्दा गराउँछन्, आज्ञाकारी, वफादार बन्नुको सट्टा कुनै पनि विकारको वशीभूत भएर अवज्ञा गर्छन्, नराम्रो बानी छोड्दैनन् भने यो महापापले बुद्धिमा ताला लाग्छ।

गीत:- कौन आया मेरे मनके द्वारे...

ओम् शान्ति। भगवानुवाच- बच्चाहरूले जानिसकेका छन्- निराकार जो पतित-पावन हुनुहुन्छ, ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, उहाँ बसेर आत्माहरूलाई पढाउनुहुन्छ। शास्त्र आदि पढ्नु, यो सबै हो भक्तिमार्ग। सत्ययुग त्रेतामा कसैले पढ्दैनन्। द्वापरदेखि मनुष्यहरूले यो पढ्छन्। मनुष्यहरूले नै शास्त्र बनाएका हुन्। भगवान्ले बनाएका होइनन्, न कुनै व्यास भगवान् हुन्। व्यास त मनुष्य थिए। निराकार परमपिता परमात्मालाई सबैले याद गर्छन्। भूल केवल यो गरेका छन्- जो गीताका भगवान् श्रीकृष्णलाई सम्झिएका छन्। बाबा सम्झाउनुहुन्छ- ज्ञानका सागर म हुँ, न कि श्रीकृष्ण। यो बेहदको दुनियाँको इतिहास-भूगोलको आदिदेखि अन्त्यसम्म बाबाले नै जान्नुहुन्छ- कसरी यी आत्माहरू आउँछन्? मूलवतन, सूक्ष्मवतन र यो हो स्थूलवतन। यो चक्र कसरी घुमिरहन्छ? यो ज्ञान म निराकार बीजरूप ज्ञानसागर बाहेक अरु कसैले सुनाउन सक्दैन। फेरि जब भक्तिमार्ग सुरु हुन्छ, भक्तहरू नै बसेर यी शास्त्र आदि बनाउँछन्। यी शास्त्रहरू त फेरि पनि बन्नु छ। यस्तो होइन, यी बन्न बन्द हुन्छन्। हाम्रो वास्तवमा आदि सनातन धर्म हो नै देवी-देवता धर्म। सत्ययुगको आदिमा देवी-देवताहरूको राज्य थियो। हामीले आफ्नो धर्मलाई भुलेका छौं। जो पावन थिए, अहिले उनीहरू पतित बनेका छन्। त्यसैले भगवान् भन्नुहुन्छ- म आएर तिमीलाई पतित मनुष्यबाट पावन देवता बनाउँछु। तिमीले पनि जान्दछौ- देवता बन्नको लागि हामी पढिरहेका छौं। मनुष्यबाट देवता बाबा बाहेक कसैले बनाउन सक्दैन, किनकि यहाँ त सबै पतित भ्रष्टाचारी छन्। उनीहरूले फेरि पावन श्रेष्ठाचारी कसरी बनाउँछन्? यो पतित आसुरी दुनियाँ रावण राज्य हो। राजाई त छैन। गायन पनि गरिन्छ- राम राज्य, रावण राज्य। भगवान् आएर राम राज्यको स्थापना गर्नुहुन्छ। भन्छन् पनि- हे भगवान्, गीताको ज्ञान फेरि आएर सुनाउनुहोस्। कृष्णले त सुनाउँदैनन्। अहिले तिमी बच्चाहरूले सम्झन्छौ- हामीलाई कुनै मनुष्यले पढाउँदैन। मनुष्यका आत्माहरू सबै पढ्छन्। पढाउनेवाला निराकार भगवान् हुनुहुन्छ। के बनाउनुहुन्छ? मनुष्यबाट देवता। यो हो लक्ष्य-उद्देश्य। स्कूलमा लक्ष्य-उद्देश्य विना कसैले के पढ्न सक्छन्? तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ-

हामी फेरि मनुष्यबाट देवता बन्न आएका छौं। पढाउनेलाई पनि पूरा जान्नु पर्छ। उहाँको नाम हो शिव। शारीरिक नाम त छैन। अरू पढाउनेवाला हुन्छन्, आत्माहरू, जसले आ-आफ्नो शरीरद्वारा पढाउँछन्। हरेक सँग आफ्नो शरीर हुन्छ। यहाँ एक नै परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ, जसले भन्नुहुन्छ— मेरो आफ्नो शरीर छैन। मैले यिनको आधार लिन्, यिनको आत्माले पनि पढ्छ, जो पहिला नम्बरमा देवता बन्छन्। जो नयाँ मानव थिए, उनै पुराना भएका छन्। कृष्ण हुन् सबै भन्दा पहिला नयाँ मानव, फेरि ८४ जन्म पछि आएर ब्रह्मा बनेका छन्। यिनले आफ्नो जन्मलाई जान्दैनन्, त्यसैले मैले बसेर सुनाउँछु। पहिलो जन्ममा यिनी श्रीकृष्ण थिए फेरि पुनर्जन्म लिँदा-लिँदा पतित बनेका छन्। अब फेरि मैले यिनलाई ब्रह्मा बनाएर सो श्रीकृष्ण बनाउँछु। वृक्षमा पनि स्पष्ट लेखिएको छ। तल यिनले तपस्या गरिरहेका छन्, ब्राह्मण रूपमा। माथि तिनै ब्रह्मा पतित दुनियाँमा खडा छन्, र यहाँ संगममा अहिले तपस्या गरिरहेका छन् तत्त्वम्, तिमी पनि देवता थियौ, फेरि पुनर्जन्म लिँदा-लिँदा पतित शूद्र बनेका छौ। अहिले फेरि तिमी पावन बन्छौ। जान्दछौ, पतित-पावन परमपिता परमात्माद्वारा हामी पावन बनिरहेका छौ। बाबाले उपाय बताउनुहुन्छ— मलाई याद गर। मलाई याद गर्नाले नै तिमी पावन बन्छौ। आत्मा र शरीर दुवै पावन त सत्ययुगमा नै हुन्छ। यहाँ शरीर सबैलाई पतित मिल्छ। सबै भन्दा खराब भ्रष्टाचार हो काम विकार। विषद्वारा पैदा हुनेलाई नै भ्रष्टाचारी भनिन्छ। सत्ययुगमा कोही भ्रष्टाचारी हुँदैनन्। किनकि त्यहाँ विष नै छैन। कृष्णलाई सम्पूर्ण निर्विकारी भनिन्छ, फेरि निर्विकारी नै विकारी बन्छन्। सत्ययुग, त्रेतामा विकार हुँदै-हुँदै, त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— यी ५ भूतहरू माथि विजय प्राप्त गर्नु छ। बाबाले नै विकारी दुनियाँलाई निर्विकारी बनाउनुहुन्छ। कति छन्, जसलाई बिलकुल धारणा हुँदै-हुँदैना क्रोधको भूत, लोभको भूत, मोहको भूतले एकदम काम नलाग्ने बनाइदिन्छ। सबै भन्दा गन्दा हो काम विकार। त्यो पनि तब आउँछ जब देह-अभिमान आउँछ। बाबा भन्नुहुन्छ— आफूलाई आत्मा सम्झ। आत्मामा नै संस्कार रहन्छ, ज्ञानको। अहिले आत्माको ज्ञानको संस्कार बिलकुल नै खतम भएको छ।

बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर। मनुष्यले त साकारलाई नै याद गर्छन्। भक्तिमा डुबेका छन्, गुरु गोसाईं अथवा कुनै देवतालाई याद गर्छन्। बद्रीनाथ, अमरनाथमा जान्छन् अनि पत्थरलाई बसेर पूजा गर्छन्। शिवको मन्दिरमा पनि जान्छन् तर यो कसैलाई थाहा नै छैन— उहाँ पिता हुनुहुन्छ। यसलाई भनिन्छ— अन्धश्रद्धा। कसैले जानेको नै छैन— बाबा कहिले आउनुभयो? कसरी आउनुभयो! अहिले तिमी बच्चाहरूलाई सबैथोक सम्झाइन्छ। तर तिमीहरूमा पनि थोरै छन्, जो राम्रा, अनुभवी, आज्ञाकारी बच्चा छन्, जसमा भूतहरूको प्रवेशता छैन। भूतहरूको प्रवेशता भएकाले धेरै दिक्क पार्छन्। धेरै अवज्ञा गर्छन्, त्यसैले पद पनि नीच मिल्छ। पुण्यआत्मा बन्नुको सट्टा, अरू नै पापआत्मा बन्न पुग्छन्। एक त देह-अभिमान छ, अर्को फेरि विकारहरू पनि आउँछन्। लोभका भूत आउँछन्। मन हुन्छ, यी दूधका मिठाई खाऊँ। यो सुरुदेखि चल्दै आएको छ। अब त अवस्था परिपक्व बनाउनु छ। लोभको भूतले पनि पद भ्रष्ट गरिदिन्छ। आधाकल्पदेखि यी भूतहरूले हैरान गरेका छन्। जसले भन्छ— हामी पुण्यआत्मा बन्छौं र बनाउँछौं, उनीहरू स्वयं नै पाप आत्मा बन्छन् र अरूलाई पनि बनाउन थाल्छन्। नाम बदनाम गरिदिन्छन्। यदि तिमीमा नै क्रोधका भूतहरू छन् भने अरूको कसरी निकाल्छौ? कुनै देह-अभिमानको

उल्टो चलन देख्यौ भने रिपोर्ट गर। धर्मराज सँग त खाता रहन्छ, फेरि सजाय भोग्ने समयमा तिमीलाई सबै साक्षात्कार गराइन्छ— तिमीले यी भूतहरूको कारणले धेरैलाई दुःख दिएका छौ। कति बच्चाहरू क्रोधको अग्निमा जलेर मर्छन्। आत्मा बिलकुल कालो बन्छ। अवज्ञा गर्छन् अनि बाबाले बुद्धिको ताला बन्द गरिदिनुहुन्छ। उनीहरूबाट फेरि कुनै सेवा हुन सक्दैन। अन्त्यमा बाबाले सबै साक्षात्कार गराउनुहुन्छ, फेरि धेरै दुःखी हुन्छौ, त्यसैले प्यारा बच्चाहरू! यस्तो कुनै काम गर्नु हुँदैन। बाबा भन्नुहुन्छ— यदि उल्टो चलन चल्छन् भने रिपोर्ट गर। बाबाले सम्झनुहुन्छ— देह- अभिमानको कारणले यिनीहरू गएर दास-दासी बन्छन्। प्रजामा पनि कम पद पाउँछन्। बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई ज्ञान शृंगार गराउनुहुन्छ, फेरि पनि सुध्रिँदैनौ। यस समयमा नै परमपिता परमात्मा आएर ज्ञानले शृंगार गराएर सत्ययुगको महाराजा-महारानी बनाउनुहुन्छ। यसमा सहनशीलता धेरै राम्रो चाहिन्छ। देहमाथि अति मोह हुनु हुँदैन। योगबलद्वारा काम लिनु छ। बाबा पनि वृद्ध हुनुहुन्छ तर योगमा खडा हुनुहुन्छ। खोकी आदि लाग्छ फेरि पनि सेवामा रहनुहुन्छ। बुद्धिको कति सेवा गर्नुपर्ने हुन्छ। यति बच्चाहरूलाई सम्हाल्नु, पाहुनाहरूको लागि व्यवस्था गर्नु— कति बोझ रहन्छ? विचार पनि चल्छन्, यदि कुनै बच्चाको चलन नराम्रो भयो भने नाम बदनाम गराउँछन्। भन्छन्— यी यस्ता ब्रह्माकुमार-कुमारी छन्! नाम ब्रह्माको भयो नि, त्यसैले भनिन्छ— गुरुका निन्दक... हो सद्गुरुको लागि। यी कलियुगी गुरुहरूले फेरि आफ्नो लागि बताइदिएका छन्, त्यसैले मनुष्यहरू उनीहरू सँग डराउँछन्— कतै गुरुजीले श्राप नदिऊन्। यहाँ कुनै त्यस्तो कुरा छैन। आफ्नो चलनले आफूलाई श्रापित गर्छन्। प्यारा बच्चाहरूले आफ्नो भविष्यको ख्याल राख्नुपर्छ। अहिले पुरुषार्थ गरेन भने कल्प-कल्पान्तर त्यही हाल हुन्छ। बाबाले कति राम्रो सँग सम्झाउनुहुन्छ, तर पनि कति छन्, जसले नराम्रो बानी छोड्दैनन्, फेरि हाँछन् अथवा मरेर नर्कमा गिन्छन्। पढाइ छोड्दिन्छन्। कुनै बच्चा त राम्रो सँग चल्छन्। कोही त ईश्वरीय जन्म लिएर ८-१० वर्ष पछि पनि मर्छन् अथवा छोडपत्र दिन्छन्। लौकिक पिता पनि सपूत बच्चाहरूलाई देखेर खुशी हुन्छन्। फेरि पनि नम्बरवार त हुन्छन् नि। कसै-कसैले सेन्टरमा पनि दुःख दिन्छन्। काँडा बन्छन्। घरको बनेर फेरि निन्दा गराउँछन्, अनि महान् पाप आत्मा बन्छन्। त्यसैले बाबा सम्झाइरहनुहुन्छ— यहाँ तिमी आएका छौ बेहदका पिता सँग सुखको वर्सा लिन, त्यसैले कमजोरीहरू सबै निकाल्नुपर्छ। स्कूलमा पास हुने विद्यार्थीले सर्त राख्छन्— म ८० प्रतिशत ल्याएर पास हुन्छु, ९० प्रतिशत ल्याएर पास हुन्छ। फेरि जब पास हुन्छन्, अनि खुशीले एकले अर्कालाई बधाई दिन्छन्। यो हो बेहदको पढाइ। सूर्यवंशी बन्छौ या चन्द्रवंशी, त्यो पनि थाहा हुन्छ। चन्द्रवंशी राजा-रानी जब बन्छन्, उनीहरूको अगाडि सूर्यवंशी दोस्रो नम्बरमा हुन जान्छन्। राम-सीताको जब राज्य चल्छ, लक्ष्मी-नारायण साना बन्न पुग्छन्। सूर्यवंशीको नाम नै खतम हुन्छ। यो ज्ञान धेरै रमणिक छ। धारणा राम्रो उनीहरूको हुन्छ, जो श्रीमतमा चल्छन्, उनीहरूले फेरि उंच पद पाउँछन्। शिवबाबाको भक्तिमार्गमा पनि पार्ट छ र ज्ञानमार्गमा पनि पार्ट छ। शंकरको काम हो केवल विनाशको, उनको के वर्णन गर्ने? शिवबाबाको र ब्रह्मा बाबाको त धेरै वर्णन छ। ८४ को चक्रमा सबै भन्दा नम्बरवन पार्ट छ बाबाको। उनीहरूले फेरि शिव शंकरलाई मिलाई दिएका छन्। शिवबाबाको त सबै भन्दा ठूलो पार्ट छ, सबै बच्चाहरूलाई सुखी बनाउनु— कति मेहनतको काम छ। फेरि आराम गर्नुहुन्छ। यिनको (ब्रह्माको) त ८४ जन्मको पार्ट छ। इस्लामी, बौद्धी आदि त पछि

आउँछन्। उनीहरूले कुनै अलराउण्ड पार्ट खेलैदैनन्। अलराउण्ड पार्ट खेल्नेलाई सुख कति छ। हामी नै स्वर्गको मालिक बन्छौं। दुनियाँ स्वर्ग कहलाउँछ। खुशी कति हुन्छ। हामीले आफ्नो लागि स्वर्गको राज्य स्थापना गरिरहेका छौं। अरूलाई पनि सम्झाउनु छ, ताकि उनीहरू आएर आफ्नो जीवन बनाऊन्। तिमी आएका छौ परमपिता परमात्मा सँग स्वर्गको वर्सा लिन। बुद्धिमा यदि लक्ष्य उद्देश्य छैन भने बाँकी यहाँ बसेर के गर्छौं? ब्राह्मण हुन् ब्रह्माका मुख वंशावली। बेहदका बाबाले बेहदका बच्चाहरू लिनुहुन्छ। कति धेरै बच्चाहरू छन्। ब्रह्माका नबनेसम्म शिवबाबा सँग वर्सा लिन सकिँदैन। दुनियाँ श्रेष्ठाचारी थियो, वहाँ कुनै भूत थिएनन्। एउटा मात्र पनि भूत भयो भने व्यभिचारी भनिन्छ। भूतहरूलाई त बिलकुल भगाउनुपर्छ। बाबालाई धेरै लेखेर पठाउँछन्— बाबा कामको भूत आयो तर बचौं बाबा भन्नुहुन्छ— तूफान त धेरै आउँछन्, तर कर्मेन्द्रियहरूद्वारा कुनै विकर्म नगर्नु, भूतहरूलाई भगाउनु छ। नत्र सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी बन्न सक्दैनौ। ध्यानमा जानु पनि राम्रो होइन किनकि माया धेरै प्रवेश हुन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) कर्मेन्द्रहरूबाट कुनै पनि विकर्म गर्नु छैन। यस्तो कुनै चलन चलनु छैन, जसबाट अनेकौंको अशुभ वचन निस्कियोस्। आफ्नो भविष्यलाई ख्याल गरेर पुण्य कर्म गर्नु छ।
- २) भित्र जति पनि नराम्रो बानी छ, देह-अभिमानको कारणले भूतहरूको प्रवेशता छ, त्यसलाई निकालिदिनु छ। ज्ञानद्वारा आफ्नो शृंगार गरेर सपूत बच्चा बन्नु छ।

वरदानः— ब्रह्मा बाबाको प्यारको यथार्थ सबुत दिनेवाला सपूत र समान भव

यदि भन्छौ— ब्रह्मा बाबा सँग मेरो धेरै प्यार छ, त्यसको निसानी हो जो सँग बाबाको प्यार रह्यो त्यस सँग प्यार होस्। जुन पनि कर्म गर, कर्म भन्दा पहिले, बोल्नु भन्दा पहिले, संकल्प भन्दा पहिले चेक गर— यो ब्रह्मा बाबालाई प्रिय छ? ब्रह्मा बाबाको विशेषता यही रह्यो— जे सोच्नुभयो, त्यही गर्नुभयो, जे भन्नु भयो त्यही गर्नुभयो। विरोध हुँदा पनि सदा आफ्नो अवस्थामा सेट रहनुभयो। त्यसैले प्यारको यथार्थ सबुत दिनु अर्थात् बाबाको अनुसरण गरेर सपूत र समान बन्नु।

स्लोगनः— भाग्यशाली आत्मा त्यो हो, जसको संकल्पमा पनि दुःखको लहर आउँदैन।